

ת"פ 25412/08/22 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות להב 433 נגד מחמוד שואהנה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 25412-08-22 מדינת ישראל נ' שואהנה ואח'
ת"פ 25355-06-22 מדינת ישראל נגד יונס וניס

בפני	כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי
בעניין:	המאשימה:
	מדינת ישראל
	משטרת ישראל
	תביעות להב 433
	ע"י ב"כ עוה"ד אסף דסקל ועדי לוי
נגד	
הנאשמים:	1 מחמוד שואהנה
	ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד ענבوسی
	2. נדאל הלאל
	ע"י ב"כ עוה"ד שמואל צרפתי
	3. יונס וניס
	ע"י ב"כ עוה"ד רן שטרצר

גזר-דין

א. כתבי האישום המתוקנים:

במועד הרלוונטי, היו הנאשמים תושבי האזור, נעדרי אישור כניסה לישראל ונעדרי רישיון נהיגה וביטוח רכב כנדרש בדין.

האישום הראשון (בת"פ 25412-08-22) המתייחס **רק לנאשם 2**, מייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 ושלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 14.6.21 הוגש נגד נאשם 2 כתב-אישום (ת.פ. 33230-05-21 שלום פתח-תקווה)(בתאריך 14.12.22 הורשע בגין תיק זה) בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב, חבלה ברכב והפרעה לשוטר, ובתאריך 16.6.21, במסגרת הדיון בבקשה למעצרו הוא שוחרר בהתחייבות עצמית, ערבויות ונאסר עליו להיכנס לתחומי ישראל.

בתאריכים 8.7.22, 14.7.22, 1.8.22 הוא נכנס לתחומי מדינת ישראל ובכך הפר את החלטת השחרור דלעיל ואת ההוראה שאסרה עליו להיכנס לתחומי המדינה.

האישום השני (בת"פ 25412-08-22) המתייחס **רק לנאשם 1**, מייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

בתאריך 1.8.22 נכנס נאשם 1 לתחומי מדינת ישראל ושהה בה שלא כדין.

האישום השלישי (בת"פ 25412-08-22 המקביל לאישום השני בת"פ 25355-08-22) המתייחס **רק לנאשמים 1 ו- 3** מייחס להם עבירות של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל, סיוע לגניבת רכב לפי סעיפים 413ב + 31 לחוק הנ"ל ואילו לנאשם 3 גם עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק הנ"ל.

לאחר יום ה- 5.7.22 פרץ אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה אל רכב מסוג קאיה שחנה בפתח-תקווה וגנב אותו.

הרכב הגנוב הועבר לידי נאשם 1.

בתאריך 6.7.22 קשרו קשר נאשמים 1 ו- 3, ואחד נוסף, שמטרתו העברת הרכב הגנוב אל תחומי הרשות, כמתואר בסעיף 5, והוציאוהו אל הפועל כמתואר בעובדה 6.

בהמשך, הניע נאשם 1 את הרכב הגנוב, העבירו לאחד נוסף, אשר החל בנסיעה אל כיוון תחומי האזור, אך הוא נעצר בידי משטרת ישראל.

האישום הרביעי (בת"פ 25412-08-22 המקביל לאישום השלישי בת"פ 25355-08-22) המתייחס **לכל הנאשמים**, מייחס לנאשמים 1 - 3 עבירות של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל, וקבלת רכב גנוב לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל.

בתאריך 7.7.22 פרצו אחרים, בדרך המתוארת בסעיף 3, אל רכב מסוג קאיה שחנה בפתח-תקווה, גנבו אותו והעבירו אותו לידיהם של הנאשמים.

אדם אחר נהג ברכב הגנוב לשם העברתו אל תחומי האזור - הוא נהג בו תוך שהוא חוצה צומת ברמזור אדום, התנגש ברכב, גרם לו לנזקים ולחבלות גוף לנהגו, כמתואר בעובדה 5.

האישום החמישי (בת"פ 25412-08-22 המקביל לאישום הרביעי בת"פ 25355-08-22) המתייחס **לכל הנאשמים**, מייחס להם עבירות של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל, גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל, פריצה לרכב לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל וקשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק הנ"ל.

בתאריך 13.7.22 קשרו הנאשמים קשר לגנוב רכבים מתחומי מדינת ישראל והעברתם לתחומי האזור, כמתואר בעובדות 5 - 6.

בהמשך, הם הגיעו אל מקום חניית רכב מסוג קאיה בפתח תקווה, פרצו אל הרכב על-ידי כך שנפצו את חלון הרכב, הניעו את הרכב באמצעות מחשב עמו הצטיידו מראש, הכל בדרך המתוארת בסעיף 7, גנבו אותו והעבירוהו לכפר קאסם, עד אשר הרכב התגלה בנסיבות המתוארת בסעיף 11.

האישום הראשון (בת"פ 25355-08-22) המתייחס **רק לנאשם 3**, מייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

בתאריך 26.7.22 נכנס נאשם 3 לתחומי מדינת ישראל ושהה בה שלא כדין.

ב. מתחם ענישה:

הצדדים הציעו לבית-המשפט לקבוע **מתחם ענישה כולל** ביחס לכל המתואר בשני כתבי-האישום ואני מקבל את הצעתם.

המאשימה הציעה מתחם כולל שבין 28 - 42 חודשי מאסר בפועל ואילו הנאשמים טענו כי המתחם מתחיל ב - 13 חודשי מאסר בפועל.

התכלית העומדת אחר העבירות בהן פשעו הנאשמים ברורה והיא מניעת הפגיעה ברכוש הזולת, מניעת גניבת הרכבים, מניעת הנזק הישיר הנובע לבעלי המכוניות מאותה גניבה, דרך הפגיעה בתחושת הקניין והביטחון האישי שלהם ושל האזרחים בכלל, והנזק העקיף הכללי הנובע מכך הן לחברות הביטוח, הן לשיעור פרמיית הביטוח לכלל הציבור והן לרשויות האכיפה הנלחמות מלחמת חורמה בתופעה הקשה.

למרבה הצער, גניבות של רכבים והובלתם מתחומי ישראל לתחומי האזור הפכה **למכת מדינה** ממש בהיותה תופעה עבריינית רווחת, הגוזלת משאבי אכיפה רבים והיא ראויה למענה עונשי מיוחד.

בית-המשפט העליון קבע לא אחת, כי "למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור...**כמעט שהפכה לעשר מכות**, היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית, המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך" (ראו: ע"פ 11194/05 **אבו סביח נגד מדינת ישראל** - 15.5.06).

למעשה, אין לך יום "מוקד" פלילי, שבמסגרתו אני נדרש לדון במספר כתבי-אישום המוגשים בעבירות מסוג זה, בדרגות חומרה שונות, ולכן כאשר בית-משפט פוגש תופעה עבריינית כה רווחת **חובה** עליו לתת כתף למיגורה בדרך של ענישה בעלת משקל של ממש.

השיקול של **הרתעת היחיד והרתעת הרבים**, שבענישה בעבירות אלה, במקרים בהם הפך העבריין את גניבת הרכבים ללחם חוקו, הוא שיקול נכבד ביותר המוביל לענישה חריפה ובעלת משקל.

לאחר שבחנתי את עובדות שני כתבי-האישום, נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס למתואר בשני כתבי-האישום, הינו בין **18 - 36 חודשי מאסר בפועל**.

אפנה אל פסקי הדין הבאים, אותם יש לקרוא בשינויים המחויבים:

ע"פ 7163/13 **כסאווי נגד מדינת ישראל** (3.8.14): גניבת רכב, שלוש עבירות של סיוע לגניבת רכב, אושר מתחם שבין 12 - 30 חודשי מאסר לכל אחת מן העבירות - מדובר בחבירה יחד, מתוכננת ומורכבת של גניבות רכבים.

רע"פ 7577/17 **נסיראת נגד מדינת ישראל** (24.12.17): נאשם, שהורשע לפי הודאתו בגניבת רכב, בפריצה לרכב, הוא ניתק את מחשב הרכב, חיבר אותו למחשב חלופי, נעצר בדרכו עם הרכב אל תחומי הרשות, צורף תיק נוסף של נהיגה בזמן פסילת רישיון, בעל הרשעה קודמת אחת, בעל 14 הרשעות תעבורה, תסקיר שלילי, נדון ל - **11 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 9269/17 **אבו עישא נגד מדינת ישראל** (15.1.18): גניבת רכב, נהיגה בפסילה, ניצל את העובדה כי הרכב הושאר מונע ובעליו עזב אותו, נכנס אל הרכב, נהג בו בדרך נמהרת ורשלנית, נמלט משוטר, לא ציית להוראת שוטר לעצור, תסקיר חיובי, נדון ל - **15 חודשי מאסר בפועל**.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 61853-01-13 **דעמה נגד מדינת ישראל** (7.4.13): הנאשם נדון ל - **15 חודשי מאסר בפועל** בגין גניבת רכב אחת, נהיגה פוחזת ושב"ח.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 26049-12-12 **אל טורי נגד מדינת ישראל** (24.2.13): הנאשם נדון בגין גניבת רכב ל - **12 חודשי מאסר בפועל**. בית-המשפט המחוזי המליץ למערער לחזור בו מן הערעור, וכך נעשה. דובר בצעיר, בעל תסקיר

חיובי.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

הנאשמים ביצעו מספר מעשים חמורים הנוגעים לגניבות רכבים והעברתם לתחומי הרשות, כפי שתיארתי באריכות.

אין חולק, כי התופעה הרעה, שבמסגרתה פורצים עבריינים לרכבים בתחומי ישראל כדי לגנוב אותם אל תחומי האזור הפכה ל"מכת מדינה" והיא מחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר תיצור מוטיבציה שלילית כנגד הכדאיות העבריינית.

עובדה 5 לאישום הרביעי דלעיל, מתארת תאונה, אשר גרמה נזק רכוש ונזק גוף, והגם שהיא אינה מיוחסת במישרין לנאשמים, אלא שהם היו חוליה עקיפה באותו תהליך עברייני, אין להתעלם מן הסיכון הבריאותי העלול לנבוע מן התופעה הקשה, שבה גנבי הרכב נוהגים בהם בלא רישיון, בלא ביטוח ובלא הכשרה מתאימה.

אסכם בקצרה את מעשיהם העברייניים של הנאשמים:

נאשם 1:

נכנס לישראל ושהה בה שלא כדין.

במקרה נוסף, נכנס לישראל שלא כדין וסייע לאדם אחר לגנוב רכב מתחומי ישראל אל תחומי האזור.

במקרה נוסף, נכנס לישראל שלא כדין וקיבל לידיו רכב גנוב.

במקרה נוסף, היה חלק מקשירת קשר לגנוב רכבים, פרץ לרכב, גנב אותו והעבירו למקום אחר.

נאשם 2:

נכנס לישראל שלא כדין ובניגוד להוראה שיפוטית שאסרה עליו לעשות כן.

במקרה נוסף, נכנס לישראל שלא כדין וקיבל לידיו רכב גנוב.

במקרה נוסף, היה חלק מקשירת קשר לגנוב רכבים, פרץ לרכב, גנב אותו והעבירו למקום אחר.

נאשם 3:

נכנס לישראל ושהה בה שלא כדין.

במקרה נוסף, נכנס לישראל שלא כדין וסייע לאדם אחר לגנוב רכב מתחומי ישראל אל תחומי האזור.

במקרה נוסף, נכנס לישראל שלא כדין וקיבל לידיו רכב גנוב.

במקרה נוסף, היה חלק מקשירת קשר לגנוב רכבים, פרץ לרכב, גנב אותו והעבירו למקום אחר.

(2). עבר פלילי:

לחובת נאשם 1 עבר פלילי, הכולל שש הרשעות קודמות:

בשנת 2007 נדון בגין כניסה לישראל שלא כדון והחזקת סכין למאסר מותנה.

בשנת 2009 נדון בגין כניסה לישראל, התחזות כאדם אחר ושימוש במסמך מזויף ל - 5 חודשי מאסר.

בשנת 2012 נדון בגין כניסה לישראל, הפרעה לשוטר **וגניבת רכב ל - 14 חודשי מאסר** בפועל, כולל.

בשנת 2013 נדון בגין כניסה לישראל והפרעה לשוטר למאסר מותנה.

בשנת 2014 נדון בגין כניסה לישראל לחודשיים מאסר בפועל.

בשנת 2017 נדון בגין עבירת גניבה ל - 45 ימי מאסר בפועל.

רואים אנו, כי זהו נאשם חזרתי, בין השאר **בעל הרשעה ממן העניין**, אשר שב עתה אל סורו, ולכן יש להחמיר עמו

בענישה ולהטיל עליו ענישה בעלת משקל.

לחובת נאשם 2 עבר פלילי, הכולל חמש הרשעות קודמות:

בשנת 2012 נדון בגין כניסה לישראל וגניבה ל - 25 ימי מאסר.

בשנת 2013 נדון בגין עבירת גניבה ל - 6 חודשי מאסר.

בשנת 2017 נדון בגין עבירת שתי עבירות של גניבת רכב ועבירות נוספות ל - 20 חודשי מאסר.

בשנת 2022 נדון בגין עבירה של פירוק חלקים מרכב ל - 22 ימי מאסר.

בסוף שנת 2022 נדון בגין עבירות של חבלה ברכב, ניסיון גניבת רכב ועבירות נוספות ל - 11 חודשי מאסר.

רואים אני, כי זהו נאשם חזרתי, מתחום עבירות הרכוש, אשר בעברו הרשעות רלוונטיות ביותר ולכן גם עמו יש לגזור את הפרצות בהטלת ענישה מחמירה, בעלת משקל.

תשומת הלב לכך, שנאשם 2 שוחרר ממעצרו בתיק אחר בתאריך 16.6.21 - תיק שעניינו הסתיים בגזר-דין (ההרשעה האחרונה דלעיל) רק בתאריך 14.12.22 ולפיכך, העבירות שאותן ביצע עתה, נשוא כתב-האישום העומד לדיון בפניי (אישומים 4 ו- 5) **נעברו בעוד שכתב-אישום דומה תלוי ועומד לחובתו והוא משוחרר בתנאים ממעצרו.**

זוהי התנהגות המלמדת על חוצפה עבריינית, חוסר מורא מן החוק, והבנה מוטעית של גזרי-הדין שניתנו בעניינו עד כה.

נאשם 3 נעדר כל עבר פלילי.

(3). נסיבות מקלות:

נאשם 1 יליד 1990, נאשם 2 יליד 1995 ואילו נאשם 3 יליד 1996 - כולם הורשעו בעקבות הודאתם ובדרך זו חסכו זמן ציבורי ניכר ביותר. עיון בכתב-האישום הראשון מלמד כי נמנו בו 63 עדים ואילו בכתב-האישום השני 61 עדים.

נתתי תשומת ליבי לסיבת ההפרדה בין שני כתבי-האישום לכך שנאשם 3 צוין כעד תביעה מספר 43 ברשימת עדי

התביעה בכתב-האישום של נאשמים 1 - 2.

הנאשמים הביעו צער וחרטה על המעשים ואילו נאשם 2 הוסיף ומסר מכתב, אשר לימד כי הוא משמש כתומך בבית הסוהר בו הוא שוהה, מהווה כוח עזר, מתפקד כאסיר חיובי, ערך חשבון נפש, החליט לשנות את דפוסי התנהגותו, לפתוח דף חדש, כי הוא נשוי ואב לשלושה, עוזר לאביו ואמו, דואג לפרנסתם ומבקש הזדמנות לשקם את עצמו.

ד. מסקנות:

הנאשמים ביצעו עבירות מתחום הרכב, כל אחד כפי שתיארתי לעיל, והם חייבים לפגוש ענישה בעלת משקל, אשר תרתיע אותם ואת שכמותם מלבצע מעשים דומים.

מכת מדינה - חייבת לפגוש ענישה מחמירה.

אני סבור, כי על בתי-המשפט להעלות בהדרגה את רף הענישה בעבירות אלו.

קיימת אבחנה ברורה בין עניינם של נאשמים 1 ו- 2 שהם בעלי עבר פלילי לעניינם של נאשם 3, נעדר עבר פלילי, שזהו מאסרו הראשון ואילו בין נאשמים 1 ו- 2 אבחנה נוספת, מסוימת, נוכח עברו המכביד יותר של נאשם 2, גם בעבירות מתחום הרכב ונוכח העובדה כי ביצע עבירות דומות בתקופת שחרורו ממעצרו בגין כתב-אישום תלוי ועומד דומה.

איני מקבל את חרטתם והבעת צערם של נאשמים 1 ו- 2 חזרתיים אלו, ואת חשבון הנפש שנאשם 2 טען לו - הם יכלו בכל שלב בעברם לערוך את אותו חשבון נפש ולחדול ממעשיהם.

המצוקות הכלכליות של משפחותיהם וטרדות חייהם, אינם יכולים לרבוץ על כתפי האזרח התמים, שומר החוק במדינת ישראל, שכל רצונו שמירה על נכסיו ורכבו.

המאשימה עתרה להטיל על נאשמים 1 ו- 2 - על כל אחד מהם 32 חודשי מאסר בפועל ואילו על נאשם 3 - 28 חודשי מאסר בפועל ואילו הנאשמים עתרו לענישה מקלה הרבה יותר.

לאור האמור לעיל, אני סבור, כי העתירה של המאשימה ביחס לנאשמים 1 ו- 2 בהחלט סבירה בנסיבות ואילו ביחס לנאשם 3, שזהו לו מאסרו הראשון, יש לאמץ רף תחתון יותר מכפי עתירתה.

ה. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשם 1:

א. 28 חודשי מאסר לריצוי מיום מעצרו, כפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש הנוגעת לרכב.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו את יתרת העבירות בהן הורשע, שאינן אלו המפורטות בסעיף ב.

ד. 10,000 ₪ קנס או 100 ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.8.23 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

על נאשם 2:

א. 32 חודשי מאסר לריצוי מיום מעצרו, כפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש הנוגעת לרכב.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו את יתרת העבירות בהן הורשע, שאינן אלו המפורטות בסעיף ב.

ד. 10,000 ₪ קנס או 100 ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.8.23 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

על נאשם 3:

א. 20 חודשי מאסר לריצוי מיום מעצרו, כפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש הנוגעת לרכב.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו את יתרת העבירות בהן הורשע, שאינן אלו המפורטות בסעיף ב.

ד. 5,000 ₪ קנס או 100 ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.8.23 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

שני התיקים סגורים.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשפ"ג, 11 יולי 2023, במעמד הצדדים.